

‘Homeopathie ondersteunt mijn bewustzijnsproces’

Betty Adamse, 63 jaar oud en werkzaam als schoonmaakster, werd vijf jaar geleden geconfronteerd met borstkanker. Na een operatie, bestraling en hormoontherapie vond ze onverwachte ondersteuning bij homeopaat Erica Broekhoven. Wat begon als een bezoek voor iets anders, bleek helend in Betty's proces en bood verlichting voor de gevolgen van haar medische behandelingen.

DOOR: MANON BRUINS-MAATHUIS, KLASSIEK HOMEOPAAT EN REDACTIELID
FOTO'S: KARIN STROO

Gedurende drie decennia maak ik deel uit van een bijzondere groep mensen die zich richt op de ontwikkeling van bewustzijn. In onze bijeenkomsten delen we diepgaande ervaringen met elkaar. Jarenlang werd ik geplaagd door onverklaarbare niesbuien die me meerdere dagen per week, het hele jaar door, in hun greep hielden. Mijn gezicht zwol op en ik nieste onophoudelijk. De huisarts schreef antihistaminica voor, maar ze brachten nauwelijks verlichting. Neusdruppels kwamen ter sprake, maar het langdurig gebruik ervan was niet wenselijk. Op een gegeven moment was ik het zat. Een medelid van onze bewustzijnsgroep suggereerde homeopathie. Zo leerde ik Erica kennen, een homeopaat met een praktijk in de buurt. Haar behandelingen hebben mij geholpen. De niesbuien verdwenen volledig na mijn eerste homeopathische behandeling, een opmerkelijke ervaring op zich. Maar homeopathie bood me meer dan alleen dat. Het ondersteunde mede mijn persoonlijke groei en hielp me om de effecten van hormoontherapie en bestraling het hoofd te bieden.

Ik doe er niet toe

‘Mijn leven begon als een helft van een tweeling, mijn broer Bert kwam eerst ter wereld. Ik voelde me er maar een beetje bijgelegd. Een gevoel van onbelangrijkheid nestelde zich diep in mij. Later besepte ik dat ik veel van mijn moeder ben gaan dragen. Ik leed aan anorexia en boulimia. Dit kwam denk ik voort uit een soort boosheid naar het leven, dat het leven is zoals het was toen. En ik niet goed wist hoe te leven. Vijftien jaar geleden verloor ik mijn moeder. Op haar sterfbed onthulde ze dat ze van zichzelf niet meer dan 59 kilo mocht wegen. Mijn ouders waren eenvoudige mensen. Mijn moeder vertoonde soms heftig gedrag, verliet schreeuwend ons huis. Nu beseft ik dat thuis nooit echt veilig voor me was. Haar verleden als dienstmeisje vanaf haar twaalfde drukte haar stempel op mij. Dat dienstbare gaat bij mij vaak te ver, dan maakte ik bij anderen de bedden perfect op en voelde ik de aanwezigheid van mijn moeder. Lange tijd dacht ik dat mijn gevecht met anorexia te maken had met misbruik, maar dat werd nooit bevestigd. Pas begin dit jaar onthulde mijn vader dat mijn moeder misbruikt was tijdens haar jeugd. Een zwager woonde in het ouderlijk huis. Als zijn vrouw ziek was, moest mijn moeder met hem naar boven. De erfenis van onopgeloste patronen uit eerdere generaties manifesteerde zich sterk bij mij.

Nu begrijp ik waarom ik ooit iets had met een zwager. Lang voelde ik me volkomen ondergeschikt. In mijn relatie met mijn man en kinderen verdween ik volledig naar de achtergrond. Ik verloor mezelf in het dragen van het familiepatroon. Maar nu vind ik langzaam mijn pad naar bevrijding. Het feit dat mijn vader dit verhaal deelde, had een helende kracht. Mijn relatie met voeding is nu gezonder. Ik begrijp mijn zwakke punten en wat mijn anorexia triggert. Ik zie waar het mis kan gaan en ik kan nu op eigen kracht herstellen. Ik kom steeds meer naar voren, mijn groei wordt gesteund door inzichten vanuit mijn werkgroep en gesprekken met Erica en haar homeopathische behandelingen.’

Ik besta!

‘Vijf jaar geleden kreeg ik borstkanker. Na meerdere keren het bevolkingsonderzoek te hebben overgeslagen, besloot ik toch mee te doen. Mijn zwager was kort daarvoor overleden aan darmkanker. Terwijl ik met mijn jongste dochter in het bos liep, belde de huisarts. Ik wist dat dit slecht nieuws betekende, anders zou hij niet bellen. De volgende dag zat ik in het ziekenhuis. Eerst

BETTY ADAMSE (RECHTS)
EN ERICA BROEKHOVEN

leek het mee te vallen, maar al snel volgden meer onderzoeken en ingrepen. In onze bewustzijnsgroep deelden we het hele proces. Mijn lichaam leek te reageren op mijn jarenlange overtuiging van 'niet willen bestaan'. Gelukkig was ik er vroeg bij. Maar toen kwam de schok: het was de meest agressieve vorm van borstkanker. Bestraling en hormoontherapie volgden. En daar was Erica. Ik voelde me veilig om alles met haar te delen. De hormonen veranderden me in een zombie en mijn levenskwaliteit verminderde sterk. Mijn tumor was voor 100% gevoelig voor hormonen. Gezien de kleine omvang, slechts 1 cm, kon ik ervoor kiezen om geen chemotherapie te ondergaan. Hormoontherapie werd echter wel sterk aangeraden. Na een jaar kon ik bijna niet meer fietsen vanwege extreme vermoeidheid. Mijn dochter duwde me voort. Eigenlijk had ik de overgang al achter de rug maar ik kreeg er weer verergerd mee te maken. Met Erica's behandeling begon ik langzaam het gevoel te krijgen: 'ik ben iemand, ik besta, ik ga ervoor!'. Ze haalde me uit een diep dal. Haar aanpak, haar vragen, maakten het verschil. Onlangs kreeg ik klachten in mijn borstgebied. Mijn lichaam leek niet meer mee te werken; mijn armen kon ik nauwelijks bewegen. Vorig jaar onderging ik een botscan vanwege aanhoudende borstpijn. De angst voor uitzaaiingen was toch aanwezig. De scan toonde echter niets. Erica suggereerde om de homeopathische behandeling te richten op bestralingseffecten.

Ik bezocht ook een huidtherapeut voor bindweefselmassage. Beide behandelingen brachten verlichting. De pijn en beperkte beweging verdwenen volledig. Mijn reis met mijn bewustzijnsgroep en met Erica gaat door; haar begeleiding is ondersteunend in mijn proces. Ze helpt me om niet terug te vallen in oude patronen waar ik gevoelig voor ben. Als moeder van vier kinderen neig ik naar overmatige zorgen, altijd bang dat er iets misgaat. Mede dankzij onze gesprekken neemt dit bewustzijn toe en kan ik er anders mee omgaan. Nu gaat het goed met me. Ik zie Erica elke drie à vier maanden. Ik wil positieve verandering brengen en verbinding creëren in de wereld. We leven niet als afzonderlijke eilanden; we zijn met elkaar verbonden.'

Nazorg na borstkanker

Erica Broekhoven is klassiek homeopaat en heeft haar praktijk in De Meern. Ze begint: 'Er is zoveel mogelijk in nazorg en kwaliteit van leven na borstkanker. Homeopathie kan prachtig complementair werken. In 2019 zag ik Betty voor het eerst op consult. Haar reden van komst waren allergische hooikoortsklachten. Ze was steeds verkouden met niezen, snuffelen en volle holttes. Ik heb haar Sepia voorgeschreven, wat passend is bij de hormonale tumor en de vermoeidheid na hormoontherapie. Na inname kwam er met een paar dagen een opvlamming van niezen, daarna werd het snel rustig. In een vervolgsconsult werd duidelijk wat er onder deze Sepia-laag speelde. Betty

vertelde dat ze zich verbergt in haar gezin, dat het moeilijk voor haar is om echt in contact te komen. Ze ging geen confrontatie aan, sprak zich niet uit. Ze deed huishoudelijk werk en had last van spieren en gewrichten. Ook het zware stuk van haar jeugd kwam op tafel en hoe ze met voeding en met haar lijf omgegaan was. Ze zegt: 'Ik kan niet van de paaseitjes afblijven, als ze er zijn eet ik ze op'. Als ze kijkt naar haar buik moet ze van zichzelf meer gaan wandelen. Ze heeft een ambivalente houding tegenover voeding. Toen ze jonger was ging ze eten bij de chinees halen en nam vervolgens laxemiddelen. Thuis in het gezin was het beladen, ze piekerde veel, probeerde alles te analyseren en maakte zich onzichtbaar. Op dit beeld schrijf ik Natrium carbonicum voor. Met de oplopende potenties van Natrium carbonicum zag ik haar opfleuren. Van een vrouw die met het hoofd naar beneden liep, zag ik dat ze meer aandacht aan haar uiterlijk besteedde. Ze droeg meer kleurrijke kleding, veranderde haar haar. Ze ging beter voor zichzelf zorgen. Nieuwe recepten uitproberen. Ze heeft haar eigen leven meer in de hand genomen. Op een gegeven moment is ze drie à vier dagen in de week op de bewustzijnsgroep gaan wonen. Dat past bij haar en bij de fase waarin haar gezin nu is. Toen ze last kreeg van de plek van de bestraling heeft ze een tijdje radium bromatum als homeopathisch middel gehad. Met de bestraling destijds had ze blaren op die plek en heel veel jeuk. Met de borstmassages en het middel werd de borst veel soepeler. Nu zitten we sinds januari 2023 op een hoge potentie natrium carbonicum. Wat ik mooi vind aan haar verhaal is dat ze in deze levensfase kiest voor groei. Dat is de winst van homeopathie, dat je een transformatieproces na ziekte kan ondersteunen.'

MEER INFORMATIE
WWW.HOMEOPATHIELEIDSCHERIJN.NL
VERENIGINGHOMEOPATHIE.NL/ZOEK-HOMEOPAAT/